

Buğday Taneleri

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 06 Eylül 2015

El salladığımız trenler şimdi kim bilir hangi istasyonda
Bilmem geçmişten söz etmek gerekir mi
Belki de uzun süre beklediğimiz garların pişmanlığını duyuyorum
Söylediğim her tümce aşk dolu artık
Dudağımda dillenen her söz sana dair
Hazzın ötesinde bir şey bu sevda
"Aşk" desem kifayetsiz kalır

Görkemli limanları hatırlıyorum maziden
Ve yanaşan lüks gemiler
Ama içleri boş
Sevmek sevilme adına hiç bir şey yok
Kentler dolup boşalıyor
Bir sen kalıyorsun içinde
Bir de ben sevginle

Bereketli hasatların
Sarı buğday taneleri gibiyiz
Ne zararlı yağmurlar ne de kuraklık var hayatımızda
Hep özlediğimiz güneş tam kıvamında
Ay ve yıldızlar da öyle
Her gülümsemenin ardında adımı söyleyişin
İçimi ısıtıyor

İstersen hep gülümserim
Ve her defasında karanlığı kaldırım gözlerinden
Adını söylemek öyle güzel ki
İstersen hep söylerim
İç çekişlerimi duyduğunda
Sen de her defasında saçlarımı karıştırır
Bana gülümsersin

Ve mevsimleri giydirmek bizim elimizde
İstersek kışlara bahar
Sonbahara yaz giydiririz

Yağmurlar çiçek kokar
Ilık ılık kar yağar
Gördüğümüz her mevsim manzarasının
İçinde biz de olmalıyız

Hem gökyüzünden
Hem de denizden almalıyız rengimizi
İçimize işlemeli onların mavisini
Sen bana gök derken
Ben sana deniz demeliyim
Bilirim içini sızlatsa da
Çok seversin deniz adını

"Sahip olduklarımızı söylediğimizde
çok şey sanmasın kimse,
ki biz Tanrı'nın armağanıyız bir birimize"

"Ve cömert olan Rabb'im sizi de gülümsetir,
bizi gülümsetti ise"

Şiir Mehmet Fikret ÜNALAN
Yorum Nevin ÜNALAN-Mehmet Fikret ÜNALAN